

CHÙM THƠ 219
CN LỄ CHÚA LÊN TRỜI, 17-5-2015
PM. CAO HUY HOÀNG

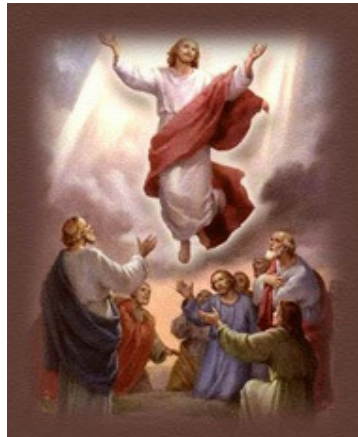
Bài trích Phúc âm theo Thánh Marcô (Mc 16, 15-20)

"Đang khi Người chúc phúc cho các ông, Người rời khỏi các ông mà lên trời".
Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Marcô . Khi ấy, Chúa Giêsu hiện ra với mười một môn đệ và phán: "Các con hãy đi khắp thế gian, rao giảng Tin Mừng cho mọi tạo vật. Ai tin và chịu phép rửa, thì sẽ được cứu độ; ai không tin, sẽ bị luận phạt. Và đây là những phép lạ đi theo những người đã tin: nhân danh Thầy, họ sẽ trừ quỷ, nói các thứ tiếng mới lạ, họ đặt tay trên những người bệnh, và bệnh nhân sẽ được lành mạnh". Vậy sau khi nói với các môn đệ, Chúa Giêsu lên trời, và ngự bên hữu Thiên Chúa. Phần các ông, các ông đi rao giảng khắp mọi nơi, có Chúa cùng hoạt động với các ông, và củng cố lời giảng dạy bằng những phép lạ kèm theo.

Đó là lời Chúa.

HƯƠNG NAM

NĂM NÚU NGÀI

Năm núu Ngài, Ngài kéo con lên cao
Cho xa khỏi những thấp hèn mụ mị
Cho thanh sạch tâm hồn, thanh muôn ý
Thân xác tinh tuyền, lòng trí thơm hương

Năm núu Ngài, về cõi thánh miền thương
Cho quên đi đóa vô thường những nhiều
Cho rực rỡ ánh vĩnh hằng soi chiếu
Một mùa hoa có trăm triệu lời ca

Năm núu Ngài, về tới tận quê xa
Nơi nguồn cội tình bao la vạn thuở
Cho thức duyên võ òa trong bờ ngõ
Chỉ có Ngài là cứu độ chúng sanh

Lạy Đức Giê-su, là Chúa lòng lành
Ngài đã xuống, cho đời lên cao thẳm
Ngài chung phận bụi tro tàn lem lấm
Cho tàn tro nên linh hiển muôn thu

Con năm núu Ngài Lạy Đức Giê-su
Chỉ nơi Ngài có niềm vui vĩnh cửu
Chỉ nơi Ngài linh hồn con hằng hữu
Trong cõi vô cùng Thiên Chúa Tình Yêu

Hương Nam, 11-5-2015

ĐƯỜNG ĐƯA EM VỀ

Con đường phục vụ hy sinh
Đưa em về cõi thiên đình sáng tươi
Thì khi khao khát lên trời
Ước gì em sẽ dâng đời tình yêu

Dẫu là gian khổ trăm chiều
Vì yêu em cũng dám liều đời hoa
Chút xấu xí, chút phôi pha
Cho người xinh đẹp chan hòa niềm vui

Dẫu đắng cay, dẫu ngậm ngùi
Vì yêu, vai gánh trọn gùi xót xa
Cho người hạnh phúc bao la
Trên đường lữ thứ châu sa lệ tràn

Dẫu chết đi, xác bụi phàm
Cho người được sống bình an, cũng đành
Trần gian hát khúc vinh danh
Tin Mừng, Thập Giá, Lòng Lành hiển vinh

...

Con đường phục vụ hy sinh
Đưa em về cõi thiên đình sáng tươi

Hương Nam, 13-5-2015

KỶ NIỆM VƯỜN DẦU

Đưa nhau về lại vườn dầu
Nhớ sao kỷ niệm nỗi sầu cô đơn
Một mình gánh cả giang sơn
Về cho Thiên Phụ mỗi mòn đợi mong

Mồ hôi máu lệ tuôn dòng
Chén tình đắng miệng, nát lòng xin vâng
Vườn dầu đêm tím băng khuâng...
Vi yêu can đảm nộp thân cứu đời

Còn nghe tiếng búa xa vời
Tiếng đing rất ngọt, ngàn lời chua ngoa
Nghe hơi thở trút đời xa
Nghe tình Thiên Phụ sáng lò Phục Sinh
Vườn dầu một sớm bình minh
Chia tay, kết thúc hành trình trần gian
Vút lên cao, rất nhẹ nhàng
Người về ngự cõi vinh quang Vua Trời

Chúng con ở lại cuộc đời
Thánh Linh nhắc nhớ giữ Lời Người ban
Ra đi khắp cõi trần gian
Loan truyền chân lý bình an Nước Trời

Xin lòng khiêm hạ, Chúa ơi
Theo Người vui bước rạng ngời hiến dâng
Vi yêu mới được phước phần
Về trời chung hưởng tình thân Chúa Trời

Hương Nam, 09-5-2013

GÁNH HOA VỀ TRỜI

Con gánh về trời, những cành hoa mới hái
Trên đường đi ngập trải lối từ bi

Nụ hoa yêu bung búp thưở xuân thì
Mãi ngan ngát hương tình si nồng thắm
Dầu phù dung vẫn dâng đời tuyệt tận
Chút hồng nhan thêm đẹp cảnh trần gian

Có đốn đau trước giây phút lụi tàn
Vẫn là hoa của muôn vàn dấu ái
Đã cho đi không bao giờ đòi lại
Chút vận mình tê tái một đời hoa

Gánh về trời, hoa cùng với sương sa
Cả hạt lệ đang ươm mầm sống mới
Cho con vui những mùa qua vời vợi
Trong hiến dâng luôn có chúa ở cùng

Mỗi phút đau nghe nhẹ cả linh hồn
Thêm nụ hoa có gai hồng sắc nhọn
Chiếc giường đời ngày xưa êm ái lắm
Nay trở thành Thánh Giá Chúa trao ban

Hoa yêu thương vẫn nở giữa điêu tàn
Một giỏ mới những bình an hoan lạc
Rất cô đơn nhưng trọn niềm phó thác
Trong tay cha, tan tác một đời hoa

Hoa yêu đơn sơ, vui vẻ, thật thà
Hoa dâng hiến mong chờ hoa sống lại
Gánh về trời, đây gánh hoa vừa hái
Trên đường đi ngập trải lối từ bi

*Tiến linh hồn Giuse, gánh hoa về trời, 07-5-2013
Hương Nam*

M. SAO KHUÊ

LÊN TRỜI CHẴNG PHẢI LÊN CAO

Lên trời chẳng phải lên cao
Nhưng là vào cõi thanh tao, thanh tuyên
Thanh hương, thanh khí, thanh duyên
Thanh tình, thanh ý, thanh yên, thanh nhàn

Có chẳng một cõi thiên đàng
Ấy là địa chỉ trao ban tình nồng
Chút yêu với trọn tấm lòng
Đủ làm nên một vườn hồng trường sinh

Tình yêu thanh khiết thân tình
Hiển dưng tất cả, hy sinh cao vời
Cho nhẹ đi, một kiếp người
Bay lên với Chúa về nơi nghìn trùng

Cho con theo bước Tin Mừng
Xuống nơi bi thảm tận cùng trần gian
Gieo lời hạnh phúc bình an
Lời yêu nên nổi võ vàng tàn hơi

Cho con khao khát lên trời
Bằng con đường xuống của người trên cao
Tình yêu luôn có phép màu
Đi con lên cõi muôn sau thanh nhàn...

M. Sao Khuê, 14-5-2015

MỞ LÒNG MÌNH

Khi con dám mở lòng mình
Bước ra thế giới gieo tình Chúa thương
Xuống khắp nơi, cõi đời thường
Thì Thần Khí Chúa sẽ luôn đi cùng

Con tin tình Chúa thủy chung
Lòng yêu vẹn nghĩa tín trung muôn đời
Cho con vững bước gieo Lời
Vào nơi gian dối, vào nơi u sầu

Gieo đời tan nát khổ đau
Trở sinh hoa trái nhiệm mầu tình thương
Mở trái tim, mở con đường
Vào trong lòng Chúa miên trường bình an

Đường đi lên Nước Thiên Đàng
Con đường Thập Giá tận toan vì đời
Gieo Tin Mừng khắp mọi nơi
Hạt mầm đức ái rạng ngời trở sinh

Xin cho con mở lòng mình
Bước ra thế giới gieo tình Chúa thương

M. Sao Khuê, 12-5-2015

HỒ GIANG A

NOI VŨNG SÂU

Chúa về cao thăm tầng xanh
Con còn hụp lặn chòng chành vực sâu
Cổ noi lên khỏi vũng sâu
Phù vân ngập ngựa một màu phù vân

Chúa ơi tàn cuộc phàm trần
Con quên mặc áo tình nhân điên rồ
Tham, si chôn bụi giang hồ
Tưởng diêm dúa, hóa lửa lò nhóp nhơ

Tình người, nguội ngắt nguội ngo
Lời yêu ngoa ngoác giả vờ dối gian
Vũng sâu là những tan hoang
Trống hươ trống hoác điêu tàn đời hoa

Chúa về trên cõi cao xa
Con còn vương đọa ta bà ngu si
Một đời chưa dám chia ly
Năm cùng tháng tận hạn kỳ tới nơi

Làm sao bay thẩu tận trời
Khi còn nặng mớ bụi đời trầm luân
Con xin ơn Chúa Thánh Thần
Giúp con can đảm thoát thân tội tình...

ả giang hồ, 14-5-2015

QUÊ HƯƠNG HẠT BỤI

Hỡi hạt bụi trong mùa gió thốc
Thản nhiên đi giữa cơn lốc tàn hoang
Có bay đi mới đến được thiên đàng
Đừng ham đậu nơi trần phàm cõi đất

Hỡi hạt bụi cứ tưởng mình lây lất
Mừng vui lên, quê hương thật trên trời
Bởi xưa kia có một Đấng Cao Vời
Làm hạt bụi, biến thay đời hạt bụi

Hỡi hạt bụi cứ tưởng mình tàn lụi
Đến muôn đời trong lăm lũi chơi vơi
Vui lên đi hạt bụi sẽ sáng ngời
Khi dâng trót cho đời, nên nhẹ hẫng

Hỡi hạt bụi còn than sầu số phận
Mau bằng lòng trao tặng những niềm riêng
Vui cùng nhau, chia nhau nỗi ưu phiền
Một tình ái triền miên mùa thổi thốc

Hỡi hạt bụi giang hồ nơi cùng cốc
Cứ bay đi trong Cơn Lốc Thần Linh
Mới đến nơi quê hương thật của mình
Là hạnh phúc trường sinh, là hằng hữu...

ở giang hồ, 15-5-2015

RA ĐI

Thầy bảo con ra đi
không bảo con ngồi lý một chỗ
Thầy bảo con đến với người cùng khổ
không bảo chờ người cùng khổ đến thăm

Thầy bảo con xòe bàn tay ra
trước khi người ngửa tay xin cứu giúp
gieo Tin Mừng không đứng trong lô-cốt
nhưng là dạt, là trôi ra giữa dòng đời

đến với người, và đồng hành với người
bước ngược, bước xuôi, bước tả tơi, rời rã
no đủ cùng người, cùng người đói lả
cho người cảm nếm thập giá là niềm vui

người sẽ nên môn đệ đích thực rồi
khi thập giá không còn là cây gỗ
nhưng là chiếc cầu vượt qua đau khổ
đến cõi trời hạnh ngộ phúc trường sinh

người sẽ nên môn đệ vì chân tình
sống và yêu, yêu hết mình hết dạ
yêu như Thầy là cho đi tất cả
chẳng giữ lại gì, ngoài một nắm tro tan

Thầy chẳng để con xao xuyên bàng hoàng
hãy hiên ngang, có Thánh Linh phù trợ
xuống ruộng, lên rừng, gieo chân phố chợ
cho Tin Mừng rộ nở mùa hồng ân

ả giảng hồ, 26-5-2014

LÊN TRỜI

em chỉ có thể đi lên
bằng con đường của người đi xuống
người xuống cõi trần không oan uổng
bởi người muốn em theo người mà lên

người xuống nhẹ tênh và lên cũng nhẹ tênh
bởi đã bỏ quên những cồng kèn trĩu nặng
quên tuổi, quên tên, quên uy quyền, danh phận
chỉ một tình yêu trong trắng đến trắng tay

người bảo em đi theo lối yêu đương này
rẽ qua phải là đường ngay nẻo chính
chẳng so đo, không dùng dằng, toan tính
yêu là yêu kiên định chết vì yêu

để được lên, phải ngang dọc bao chiều
cho nhẹ hẫng cả trăm điều vương vấn
đã mấy lần em ngô nghê, ngớ ngẩn
thèm chùn chân nơi lữ quán niềm riêng

hòn bay lên mà xác cứ chung chiêng
giữa cô vắng em chòng chành chao đảo
bởi ích kỷ không thể là chính đạo
nên lòng mình nặng sầu não thâm lương

cho em xin ơn can đảm kiên cường
cho đi tất cả vì tình thương cao cả
tình liều mạng đến tiêu hao tàn tạ
nhẹ tênh đời cất cánh lạ, bay lên

ở giảng hồ, 28-5-2014

CHUYỆN TRÊN TRỜI

Khi đã cho đi tất cả
Sẽ nhẹ mình bay vút lên cao
Chuyện trên trời không ở đâu xa lạ
Trong tim mình, một khao khát dâng trao

Theo nhau nhé em ơi đừng e ngại
Hẹn trao nhau dấu ái vườn ô-liu
Đêm yên ắng cao siêu tình dâng mãi
Phút diệu huyền đau tê tái vì yêu

Vườn ô-liu ôi mỹ miều kỷ niệm
Người yêu nhau nên trao hiến thân người
Yêu đến nhẹ mình tàn hơi, tan biến
Thành lễ tế sinh cứu chuộc tội đời

Vườn ô-liu, sáng mai hồng thơm nắng
Tình đã trao, người vút nhẹ lên cao
Trời mở ra chín tầng không thanh vắng
Bỗng hòa vang muôn nhạc thánh mừng chào

Người đã về cõi ân tình, cõi phúc
Vườn ô-liu ai ngỡ ngần trông xa
Ở lại thôi trong cõi đời hư thực
Nói cho người hồng phúc trong tim ta

Hãy nhẹ tênh vút lên trời hạnh ngộ
Hãy hiến trao đi, tất cả đời hoa
Xin cho con vững một lòng ái mộ
Chuyện trên trời, nay chẳng ở đâu xa

Trong trái tim yêu, yêu mến thật thà...

Á Giang Hồ, 09-5-2013

BA CHUÔNG

ĐƯỜNG VỀ TRỜI

Là con đường cống người qua suối lệ
Đưa người xa cuộc dâu bể thương đau
Tặng niềm vui ai khốn đốn cơ cầu
Lời an ủi kẻ âu sầu thất vọng

Dắt dìu ai đang bơ vơ lạc lõng
Chạnh lòng thương phận bé bỏng thấp hèn
Quảng đại với người ích kỷ nhỏ nhen
Rộng lượng thứ tha ai kia lầm lỗi

Cam đảm kiên tâm kêu mời sám hối
Và niềm vui ơn tha thứ bao la
Gọi yêu nhau yêu công chính thật thà
Sống bác ái vượt qua ngày bèo bọt

Là con đường sẻ chia và thương xót
Kiếp con người được hồng phúc tái sinh
Đường an vui gieo rắc hoa an bình
Một thế giới, một thiên đình tại thế

Chúa về trời bằng con đường máu lệ
Chết vì yêu, sống lại cũng vì yêu
Cho con đi đường hiển tể huyền siêu
Yêu và chết cho người yêu được sống

Chúa Giê-su, là Đường, Sự Thật, Sự Sống
Đường Về Trời, về Sự Thật, về cõi Sống Nghìn Thu
Xin Thánh Thần dẫn con bước
Theo Đường Chúa Giê-su

Ba Chuông, 10-5-2013

HAI MÙA CHIA TAY

Đi theo Chúa, con hoài mộng công danh
Một chỗ đứng trong nội thành trọng vọng
Bạc vàng đầy dư, tuổi tên bay bổng
Phúc lộc cao vời, dòng tộc hiển vang

Có ngờ đâu, Chúa bảo sống nghèo nàn
Bàn tay trắng, bước chân trần bụi lấm
Đến với dân đen, tật nguyên, bệnh hoạn
Vớ ả giang hồ, vớ kẻ trộm, cùng đình

Chẳng được gì nếu chẳng có niềm tin
Khi Chúa chết, mùa chia tay thứ nhất
Vỡ mộng đời, lỡ chợ, quê, lây lất
Gã từ quan nào chẳng bẻ mặt hổ ngươi?

Ba ngày sau Chúa đã sống lại rồi
Tuông khôi phục giang san đời chắc mẫm
Thế mà tai chẳng nghe gì mới lẫm
Cũng thì yêu, lảm nhảm một từ yêu

Chút vinh hoa trần thế bỗng tiêu điều
Hẹn nhau đến vườn ô liu kỷ niệm
Chỉ vài lời yêu, bàn tay âu yếm
Rồi bay lên, mờ, tan, biến trong mây

Thế là hết, thêm một mùa chia tay
Đi theo Chúa chẳng có ngày vinh hiển
Mãi đến lúc Thánh Thần Người xuất hiện
Nhắc nhớ lời Người, biến đổi lòng tôi

À thì ra, Người đã khôi phục rồi
Giang san của Đức Chúa Trời, Thiên Phụ
Bằng lòng khiêm nhu, yêu thương, phục vụ
Tan tác thân đời để Nước Chúa hiển vinh

Đời chúng con có theo Chúa thật tình
Để Nước Chúa hiển vinh nơi trần thế?
Hay còn mơ chức quyền cao điểm lệ?

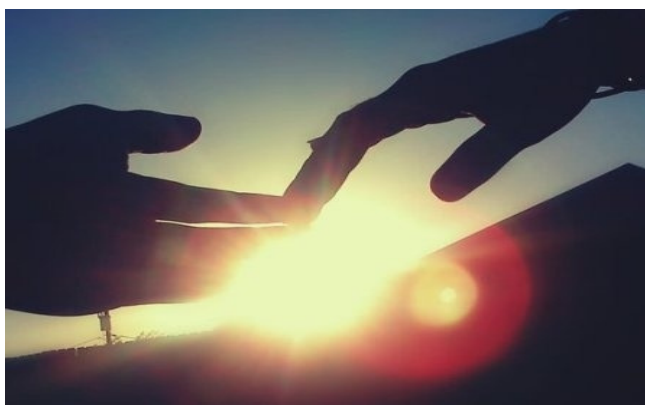
.....

Xin cho đời con là những mùa chia tay...

Ba Chuông, 11-3-2013

GÃ TUẦN PHIÊN

PHÚT CÒN

Con không là kẻ vô tình
Nhưng chỉ biết mình yêu chính mình thôi
Nhân gian sống chết mặc người
Miễn là con được thanh thoi an bình

Con không là kẻ vô tình
Chỉ là tàng hình trong vỏ ốc côi
Bồng bênh sóng gió nổi trôi
Mình con yên ả mặc đời điêu linh

Con không là kẻ vô tình
Chỉ muốn một mình sống với mình thôi
Trái tim đã đóng băng rồi
Ngươi ngơ mạch máu giữa vùi phù sinh

.....

Nay con lạy Chúa thương tình
Chẳng hề mắc cỡ tội mình đứng đưng
Bao ngày tránh trút, bít bung
Giờ tàn, lạy Chúa xin đừng xa con

Chúa ơi, chỉ một phút còn
Mới nghe hồi hã trong lòng chữ yêu
Một liều năm bảy cũng liều
Liều thương tha thứ con nhiều Chúa ôi!

Nay con hiểu được con rồi
Vô tình, vô cảm, một đời vô tâm

Gã Tuần Phiên, 14-5-2015

GIỮA ĐÊM

Tiếng thở dài không làm đêm ngắn lại (1)
Còn sâu hơn những khắc khoải trần gian
Chúa muốn con hãy tín thác bình an
Mà lòng cứ vỡ tràn niềm cay đắng

Có phải vì thanh âm nào lịm lặng
Giữa bốn bề hoang vắng đến vô biên
Một mình con trong thôn thức ưu phiền
Chuyện còn mất, chuyện quy tiên, hoàn tục

Ai cũng vậy, có bao là vinh nhục
Phút nào lòng là phút vội dừng chân
Đường còn xa xa lắm cõi dương trần
Bỗng ngắn lại vì toàn thân rệu rã

Còn là mình giữa không gian chật quá
Giọt thời gian là chả đến vô tình
Cứ rơi đều theo nhịp của phù sinh
Rồi tan tác vào lắng thính cô vắng

Đêm tuần phiên ngóng dài trời ửng nắng
Một chút thôi ánh sáng của niềm tin
Đủ thấp lên hy vọng tới muôn nghìn
Còn được sống, được nhìn mình vô dụng

Còn được thừa mấy lời thương ấp úng
Một đời hoa rơi rụng giữa đêm sâu
Cứ dài đi dài mấy nữa canh thâu
Khi hồn đã chạm vào lòng thương xót

*(1) Vô Thường
Gã Tuần Phiên, 12-5-2015*

GÃ TUẦN PHIÊN TỰ TÌNH

Hỡi gã tuần phiên thao thức trắng đêm
Mà không phải đợi chờ Người Yêu đến
Thức sợ chết bất ngờ trong cơn bệnh
Tiếc nuôi trần gian, sợ chuyện tình tàn

Hỡi gã tuần phiên sợ tan mộng vàng
Ngó đồng hồ, đếm thời gian, mỗi mệ
Chưa phải là sẵn sàng cho sự chết
Gã đang còn ngờ nghệch giữa tử sinh

Hỡi gã tuần phiên đang giấu kín lòng mình
Dưới vụn nát một niềm tin sụp đổ
Chuyện trên trời chưa một lần ái mộ
Dính bết phàm trần, chuộng cõi hư vong

Hỡi gã tuần phiên đêm lóng ngóng, ngày chờ trông
Một phép màu cho đời hồng, hồng mãi
Gã có nghe cỗ xe phi nước đại?
Vẫn tuần phiên xin ở lại trần gian?

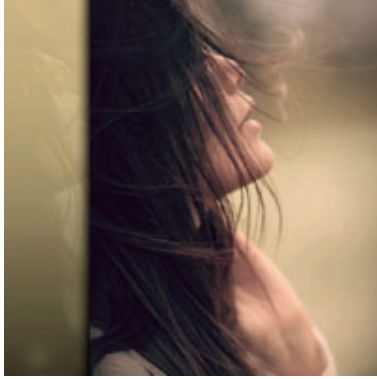
Hỡi gã tuần phiên thời khắc muôn màng
Đang ngán lăm, đoạn sang ngang cập bến
Gã chờ ai? Có chờ Người Yêu đến?
Hay mỗi mòn lưu luyện cuộc tình tan

Lạy Chúa con là gã tuần phiên nguy nan
Đang lưỡng lự giữa đôi đàng, bất lực
Một đàng khổ đau, một đàng hạnh phúc
Thích trần gian, chưa thích ở thiên đàng

Tàn đêm trắng vẫn vắng niềm bình an
Xin giúp con can đảm...dầu phụ phàng...

gã tuần phiên, 27-05-2014

RIÊNG

Trăng có những lẽ kín của trăng
Gió có những niềm riêng của gió
Lá có lá, hoa có hoa, cây cỏ
Mỗi cuộc đời một xú nhỏ rất riêng

Xú nhỏ vô tư hạnh phúc hồn nhiên
Xú nhỏ tung tăng thanh bình trong nắng
Xú nhỏ tội tình, truân chuyên, trầm lắng
Xú nhỏ lụy phiền, gian khổ, đôn đau

Có thể chia xú hạnh phúc nhiệm màu
Ai dám tặng nỗi đau, dù xú nhỏ
Gió hãy giữ niềm đau riêng của gió
Trăng cũng đừng bày tỏ chuyện chẳng vui

Ngày qua đi, bao đắng xót, hãy chôn vùi
Cũng đừng nhớ mỗi ngậm ngùi đưa tiễn
Mức hân hoan nơi giếng sâu tê điếng
Chén lệ thương mau biến chén lệ mừng

Nhưng...

Lẽ kín, niềm riêng chẳng có phút ngừng
Cứ len chảy giữa lưng chừng mộng thực
Ai cũng có những đêm dài thao thức
Xác thân mình có duy nhất với hồn đâu!

Thần Linh ơi xin Ngài hãy đến mau
Cho con biết niềm riêng nào giữ lại
Lẽ kín nào để phai phai mãi mãi
Nỗi đau nào nên hoa trái trường sinh

gã tuần phiên, 28-5-2014

NGÀY MAI

sẽ báo tin cho nhau nhé
có một ngày mai hé cánh phía chân mây
tận đàng đông trong sương sớm rất dày
người đã mẫn phiên tuần cay đôi mắt

còn có nhau giữa hạn kỳ được mắt
là khát khao hạnh phúc nhất trên đời
chưa mở mắt ra, đã nghe tiếng người
mau thức giấc, kìa ngày mai, đang đến

đúng là niềm vui, vô bờ vô bến
biết người còn sau trận chiến bất phân
là hồng ân lòng chí ái chí nhân
ai tài giỏi biết mình còn ngày tuổi

hãy tạ ơn thêm một ngày rong ruổi
cho lòng thêm đắm đuối khúc thương ca
còn có nhau khi hương sắc nhạt nhòa
mà lời kinh mạn mà câu nhân ái

sẽ báo tin ngày mai đang ở lại
ngày một kia, ngày một nữa, còn nhau
khi tình yêu nên lẽ sống nhiệm màu
cứ còn mãi ngàn ngày sau còn mãi...

gã tuần phiên, 29-5-2014